



Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 166. SZÁM

ARA : 50 FILLÉR

PÉNTEK, 1953 JULIUS 17.

Csökkentsük szakadatlanul a termékek önköltségét

Ahhoz, hogy jobban éljünk, hogy szakadatlanul emeljük a dolgozók élet színvonalát, több fontos tényező mellett a termékek önköltségének szakadatlan csökkentése is szükséges. „Nélkülünk csak olyan iparra van szükségünk — tanítja Sztálin elvtárs, — amely rendszeresen csökkenti az árak árát, a termékek önköltségének rendszeres csökkentésére tömaszkodik, amely tehát rendszeresen tökéletesíti termelését, a technikát és a munka megszervezését, a gazdaság vezetésének módszereit és formáit, mert csak az ilyen ipar fejlődhet és hozhatja meg a proletáritásnak a teljes győzelmet.”

Gazdasági vezetőink nagyrésze ismeri és feladatának is tartja az önköltségek csökkentését a szocialista gazdaságkodásnak a fontos törvényét, a szocialista akkumuláció egyik elengedhetetlen feltételét. Számottevő eredményt is értek el a téren, de mégis meg lehet állapítani, hogy ez a fontos igazság nem érvényesül megkövetkezően termelésünkben. Egyes üzemeink önköltség mérésének elhanyagolása, az itt mutatkozó passzív magatartás igazolja, hogy ez a fontos munka nem vált meg gazdasági vezetőink hűségévé, vérévé és az itt fogantatott intézkedések sem felelnek meg a követelményeknek.

Vajon mi ennek az oka? Elsősorban az, hogy funkcionáriusaink, vezetőink egyrésze még jelenleg is úgy véli, hogy a termelés és az önköltségek csökkentés az két különböző feladat, és nem egy kérdés kétoldala. Gyakran hallható még ilyen hang: „sok a feladatunk elvérs, nem érünk rá, meg nincs is módunkban az önköltséget mérni.” „Nem tudjuk mi a nyersanyag, a gépberendezések ára, így a kalkulációs tételt sem tudjuk felállítani.” Készségkivül az önköltség mérése nem könnyű dolog, de éppen az itt mutatkozó kettéválasztottság az egyik oka annak, hogy megyénk ipara nem teljesíti maradvéktaul önköltségek csökkentési terét. Különösen az építőiparban a 61-es Trösztnél, a 24/3 Vállalatnál magasak még az építkezési költségek, aminek oka egyrészt a drága felvonulásban, másrészt a szervezetlenségben, nem egyszer az anyagok helytelen kiválasztásában gyökerezik. Az igazság az, hogy az önköltség mérést mindig a termelés érdekében végzett munka minősége rejti, mert az önköltség alakulása alapján a termelési feladatok jó vagy rossz elvégzését, annak minőségét tükrözi.

Másik helytelen nézet, amit területünkön is meg kell szüntetni, hogy egyesek szerint az önköltségek csökkentés kizárólag csak a pénzügyi és adminisztratív dolgozók feladata. Komoly tévedés az, az önköltségek csökkentés minden szála szorosan a termeléshez a takarékos anyagfelhasználáshoz, az élenjáró technika és technológiák alkalmazásához, a túlórák számának csökkentéséhez, a selejt kiküszöböléséhez és még egy sereg más fontos dologhoz kapcsolódik. Az önköltség kedvező alakulásáért folyó harc természetesen nemcsak gazdasági, — elsősorban politikai feladat is; mert az itt folyó munka csak akkor segítheti eredményesen pártunk Központi Vezetősége és kormányunk gazdasági rendszabályait, ha a dolgozók széles tömegei részt vesznek ennek a feladatnak gyakorlati végrehajtásában, ha jó és széleskörű az agitáció. Minden munkásnak tudnia kell, hogy ennek a célkitűzésnek a teljesítése is a népi demokratikus haza iránti szerelétet jelenti, mert harc az önköltségek csökkentésért, a gyártmányok jobb minőségéért végsősorban ehhez: a közösség erőforrásainak gyarapításához, az élet színvonal állandó emeléséhez vezet.

Műszaki vezetőinknek, a termelés alsó és középső parancsnoki karának e tekintetben fontos kötelessége, hogy szakadatlanul javítsa a munka szervezettségét, szemeltartsa a gazdaságosság elvét, minimumra csökkentse az állóórák számát. Vezetőink a megyében is szaktársának már azzal a helytelen véleményel, hogy „gyártás közben nem tudják az önköltség alakulását figyellemmel kísérni”. Az üzemeink és műhelyek önálló elszámolásának bevezetésével erre már mód és lehetőség adódik, hisz menetközben azonnal felszínre kerülnek a gyártást akadályozó tényezők, amelyek egyébként a havi utólagos önköltség kimutatások adatainak tömkelegében szinte felismerhetetlenek. Sztálin elvtárs erre a fontos tételre külön is felhívta a figyelmet: „...bevezetni és megszilárdítani az önálló gazdaságos elszámolást, fejleszteni az iparon belüli felhalmozást — ez a feladat”. Az önálló műhelyszámolás bevezetésénél megyénkben is szép eredmények születtek, azonban ezeket még szélesíteni kell. Legfontosabb üzemeink egy részében, mint az építőiparban, a Golyóscsapágygyárban még most sem valósult meg az önálló műhelyszámolás, ami mutatja, hogy bőven van még tennivalónk.

Az önköltségek csökkentésért folytatott harcunkban ezek most a főfeladatok. Pártszervezeteink segítsék elő ennek sikerre vitelét: helyezzék az önköltségek csökkentésért vívott harcot a harmadik negyedévi verseny figyelem előterébe. Népvélelőink és szakszervezeti bizalmiaink is magyarázzák meg fáradhatatlanul a dolgozóknak, hogy az önköltségcsökkentése nem kampány, hanem állandó feladat gazdasági rendszabályaink sikerre vitelének, népünk felemelkedésének egyik nélkülözhetetlen tényezője. Ha a dolgozók megértik és magukévá teszik ezt a feladatot, ha fáradhatatlanul küzdenek az itt kitűzött célok megvalósításáért, akkor újabb jelentős lépést tétünk előre győzelmes harcunkban.

Nemcsak a polgári járásban, hanem Hajdú-Bihar megyében is élenjáró Egyek a betakarításban és beadásban. A volt káptalani bírók egykori eselédai: Egyek dolgozó parasztljai lelkesen harcolnak a szemvesztéses önköltségcsökkentésért, a bőséges termés meciöböl betakarításáért. Csütörtökön, amikor olvasták a minisztertanács határozatát, hogy azok a községek, amelyek élenjárnak a betakarításban és beadásban, jutalmat kapnak és czekek a helyeken az egyes tervberuházásokat is előbbre hozzák — elhatározták: az egyekiek első lépésben megindult a hordás, minden fogaterőt mozgósították és most a szekerék hosszú sora hordja a dús kéréket a közös szürűre. Búgnak a cséplőgépek a község határában. Csütörtökön már a tizediket is kihúzták a közös szürűre.

— Az első gabonát a hazának adjuk — mondta Takács Gáspár, a községi tanács elnöke. — Csaknem 80 százalékra teljesítettük árpabeadási kötelezettségünket. Búzából pedig már közel hét vagonnal adtuk be a tszék és egyéniileg dolgozó parasztiok. Sokat kapott már községünk ebben az évben. Új bőséde nyit, kurtat furtak és most régi vágyunk teljesül. Az idén két és fél kilométeres betonjárda épül a főútcától a vasútállomásig.

Az egyeki gépállomás traktorosai a cséplőmunkacsapatokkal szorosan együttműködve hozzájárulnak ahhoz, hogy Egyek községben gyorsan menjen a cséplés — valóban első legyen ne csak a megyében, hanem az országban is a cséplésben es beadásban. Még csak most kezdődik a munka, de máris bagyszerű eredmények vannak.

Varga Ferenc, a gépállomás fiatal traktorosa a fiau alatt lévő közös szürűn dolgozik 1070-es géppél. Hajdú-Biharban ő vezet a versenyben: csütörtök déljtől több mint 17 vagon terményt cséplelt el.

Tavaaj a cséplésnél az egyeki traktoristák az ország legjobbjai között voltak — mondta Varga Ferenc. Amikor olvastam az újságból, hogy a cséplésben es begyűjtésben élenjárók jutalmat kapnak, rövid megbeszélést tartottam a munkacsapat tagjaival. Hamar meg is született az elhatározásunk: a legjobbak között akarunk lenni, azok között, akik jutalmat kapnak. 28 vagon gépünk cséplési terve, mi ezzel szemben azt vállajuk, hogy 60 vagonnal cséplünk el s a szemvesztéséget 0.5 százalékra csökkentjük. Ezt az eredményünket úgy érjük el, hogy hélfőtől kezdve két műszakban — éjjel-nappal dolgozik gépünk.

— Versenyre hívom munkacsapatom nevében az ország összes villanycséplőgépvezetőit és dolgozóit a cséplés gyors befejezéséért, a szemvesztés csökkentéséért.

A mai számból:
Előre az aratási és begyűjtési békeverseny sikeréért (2. oldal). — Jobb, izletesebb ételt kérnek a dolgozók (3. oldal). — Nagyobb figyelmet az újításokra (3. oldal). — Dörgő Gyula komédiá kuláknak is megnőt a szarva, de letörték a dolgozók (3. oldal). — A „Néplap” cikke nyomán (4. oldal). — Sporthírek (4. oldal).

Hajdú-Biharban szombaton fejezzük be a búza aratását

Minden erőt mozgósítsunk az aratás gyorsítására

Me gyénk a gabonacsata legdön-
tőbb napjaihoz ért. A gazdag termés aratásának 80 százalékát már elvégezték, a dolgozó paraszt-

ságra vár, hogy szombatra a még
lábán álló gabonát is levágja. —
Ennek a feladatnak az elvégzése
re mozgósítani kell minden erőt,

bevonni a családtagokat, átcsoposítani az aratógépeket és kombájnokat azokra a területekre, ahol még elmaradás van.

Fokozódik a szempergés veszélye

A járási tanácselnökök és a megyei vezetők legutóbbi értekezletén határozatokat hoztak az aratás munkájának gyorsításáról, többek között arról, hogy azokról a területekről, ahol már kevés az aratnivaló, kivonják a gépeket, hogy az elmaradókat segítsék. A visszamaradt néhány holdas területet kézi kaszával aratják le. Ezzel elérik, hogy különösen Debrecen Nagyhegyes és Ebes területén, ahol komoly lemaradás van, megakadályozzák a szempergést és hozzásegítik a kullogókat, hogy szombatra ők is befejezhessék az aratást.

A nagy esők következtében a száradó gabonánál fokozódik a szempergés veszélye. Megállapították ezt a szempergésmérő vizsgálatok szerje a megyében. Az idő nagyon sürget az aratás befejezésére és éppen ezért minden erőt mozgósítani kell a határban, hogy még a héten befejeződjön Hajdú-Biharban a búza aratása.

Okuljunk a ladányi járás példájából

Az őszi árpa aratásánál a ladányi járásban elkéstek, 500 holdon már akkor túlérsebe fordult a kalász, amikor aratáshoz kezdtek. Ez annyit jelent, hogy holdanként egy mázsás szempergéssel lehet

számolni. Ez pe dig 500 mázsa árpa elpocsékolása. Ebből hízalással 100 mázsa zsirt vagy a teheneket abrakolva 125.000 liter tejfel többet lehetett volna biztosítani.

Erre gondoljanak mindenütt a megyében, ahol még lábán áll a búza. Gyors munkával akadályozzuk meg a szempergést.

Több gondot a learatott gabonára

A nagyobb termés nagyobb felelősséget is jelent, éppen ezért tegyünk meg mindent, hogy bőséges termésünket a jó gazda gondosságával takarítsuk be. Nagyobb gondot kell fordítani a learatott gabonára, a bőséges esők

következtében nagy területeken átazták a keresztek, szükséges a szárításuk, és gyors asztagba hordásuk. Az időjárás továbbra is esős marad és ezért az asztagokat gondosan rak-

juk és jól tetejazzuk, nehogy beázzanak és dohosodásnak induljon a gabona. A szérűknél kéznél legyen a ponyva, hogy ne ázzon át a száradni terített kombájn gabona — nem úgy, mint a biharnagybajomi December 21-nél.

A behordás gyorsításától függ a gabonacsata diadala

A megyében 600 cséplőgépből még csak 120 dolgozik és ennek az az oka, hogy igen lassan halad a behordás. Egyek például gyors volt az aratásban, az első között fejezte be a megyében a munkát, de úgylátszik utolsó akar lenni a cséplésben, mert a szérűre, bár a gépek kint állnak, nehezen indul a hordás. Maguk a tanács-

tagok sem mutatnak ebben jó példát. Elterjedt a megyében az a rendkívül káros okoskodás is, amely szerint a cséplőgépeket nem vonják ki, mert a szérűn nincs még asztag, a dolgozó paraszt pedig azért nem hord,

mert még nincs a szérűn cséplőgép. A megyei tanács rendelt teremtt ezen a téren is. Elrendelte, hogy minden cséplőgépet haladéktalanul állítsanak a szérűkbe. A berettyóújfalusi járásban a gépállomások idejében kiállították a cséplőgépeket és ott halad a legjobban a cséplés.

Hatvan vagonnal csépel el az idén Varga Ferenc, az egyeki gépállomás fiatal traktorosa

Nemcsak a polgári járásban, hanem Hajdú-Bihar megyében is élenjáró Egyek a betakarításban és beadásban. A volt káptalani bírók egykori eselédai: Egyek dolgozó parasztljai lelkesen harcolnak a szemvesztéses önköltségcsökkentésért, a bőséges termés meciöböl betakarításáért. Csütörtökön, amikor olvasták a minisztertanács határozatát, hogy azok a községek, amelyek élenjárnak a betakarításban és beadásban, jutalmat kapnak és czekek a helyeken az egyes tervberuházásokat is előbbre hozzák — elhatározták: az egyekiek első lépésben megindult a hordás, minden fogaterőt mozgósították és most a szekerék hosszú sora hordja a dús kéréket a közös szürűre. Búgnak a cséplőgépek a község határában. Csütörtökön már a tizediket is kihúzták a közös szürűre.

Az egyeki gépállomás traktorosai a cséplőmunkacsapatokkal szorosan együttműködve hozzájárulnak ahhoz, hogy Egyek községben gyorsan menjen a cséplés — valóban első legyen ne csak a megyében, hanem az országban is a cséplésben es beadásban. Még csak most kezdődik a munka, de máris bagyszerű eredmények vannak.

Varga Ferenc, a gépállomás fiatal traktorosa a fiau alatt lévő közös szürűn dolgozik 1070-es géppél. Hajdú-Biharban ő vezet a versenyben: csütörtök déljtől több mint 17 vagon terményt cséplelt el.

Tavaaj a cséplésnél az egyeki traktoristák az ország legjobbjai között voltak — mondta Varga Ferenc. Amikor olvastam az újságból, hogy a cséplésben es begyűjtésben élenjárók jutalmat kapnak, rövid megbeszélést tartottam a munkacsapat tagjaival. Hamar meg is született az elhatározásunk: a legjobbak között akarunk lenni, azok között, akik jutalmat kapnak. 28 vagon gépünk cséplési terve, mi ezzel szemben azt vállajuk, hogy 60 vagonnal cséplünk el s a szemvesztéséget 0.5 százalékra csökkentjük. Ezt az eredményünket úgy érjük el, hogy hélfőtől kezdve két műszakban — éjjel-nappal dolgozik gépünk.

— Versenyre hívom munkacsapatom nevében az ország összes villanycséplőgépvezetőit és dolgozóit a cséplés gyors befejezéséért, a szemvesztés csökkentéséért.

ELŐRE AZ ARATÁSI ÉS BEGYŪJTÉSI BÉKEVERSENY SIKERÉÉRT

A hajdúnánási Dózsa tsz elsőnek kapta meg a megyében a szabadpiaci értékesítés jogát

A megyében elsőnek a hajdúnánási Dózsa termelőszövetkezet teljesítette kenyér- és takarmánybeadási kötelezettségét, jó munkájáért a beadás gyors teljesítéséért megkapta a 3500 forintos jutalmat. A rendelet értelmében a szabadpiaci értékesítés joga megilleti azt a szövetkezetet és III. típusú termelőszövetkezet csoportot, ahol a kenyér és takarmánygabonából teljesítették a beadást. A szabadforgalom szempontjából a szövetkezet független a község vagy város tervének teljesítésétől.

Műút mentén 11 ellenőrzés egy napon, távolabb hat napon át egy sem

A cséplés ellenőrzése igen fontos feladat, de ügylátszik az ellenőrök közül többen inkább a kényelmi szempontokat tekintik, mint a közérdeket. Csak egy példát: a hajdúbogosi országút mentén dolgozó cséplőgépet egy nap 11 ellenőr látogatta meg, míg a nagyhegyesi Október 22 tsz földjén dolgozó 1038. számú kombájna hat napon át egyetlen ellenőr feléje sem nézett. A laza ellenőrzés eredménye, hogy a je-

lől ez tehát azt jelenti, hogy a megyei miniszteri meghatalmazott engedélye alapján a nánási Dózsa már szabadon értékesítheti felesleges kenyér- és takarmánygabonáját.

A Dózsa szövetkezet a kollektív jó munkának, a vezetők példamutatásának, az egészséges versenyszellem kialakulásának köszönhető dicsőségét: első helyet a beadásban. A kaszások versenyben dolgoztak: élen járt Fodor Gábor, aki aratási normáját 300 százalékra teljesítette.

Nagy Béla, Harsányi István is jóval túlteljesítették a napi normát.

A jó munkafegyelmre jellemző, hogy az aratás nagy munkája után minden tag kiment a 70 holdas rizstelepre gyomlálni. Jól harcoltak a szempérgés ellen az aratásnál, jól dolgoztak a bőséges rizstermésért is. Gyommentes már a nagy rizstábla, holdanként 27 mázsa termést ígér. A rizsteleplő jó művelését látva 21.000 forintot már át is utaltak a tsz számlájára.

lentőlapon ettől a kombájntól, egy napra ezer mázsa és 95 kiló gabona cséplését jelentették. Ezt a valószínűtlen számot a nagyhegyesi tanács is tudomásul vette és tovább küldte a jelentést. Nem vették észre azt sem, hogy ugyanaz a kombájna már másnap csak 90 mázsát cséplött, de ennél a tételnél is hiba volt, mert le kellett volna venni a cséplőrészt, a hét mázsát. Ezzel szemben a hét mázsát hozzáadták az elcsé-

pelt 90 mázsához. Így történt meg az a furcsaság, hogy a termelőszövetkezetet arra kötelezték, hogy az elcséplött 90 mázsából adjon be 97 mázsa gabonát.

Ez a példa is bizonyítja, hogy baj van az ellenőrzés terén. A debreceni járási tanács vezetői haladéktalanul vonják kérdőre az ellenőrzés elmulasztóit, örködjének jobban azon, hogy a cséplésnél rendben menjenek a dolgok.

Valótlan jelentések

A jelentőszólgát megbízhatósága segíti a cséplés, begyűjtés munkáját, nagyon fontos a pontos adatszolgáltatás. Súlyos büntetés vár azokra, akik megtévesztő jelentéseket küldenek.

Ugy látszik megfélemlítettek eről a derecki járási tanács begyűjtési osztályánál, mert 6-án

például 1236 mázsa terményt jelentettek, pedig azon a napon csak 92 mázsát adtak be. Ez a téves adat került a minisztérium asztalára.

Hibás jelentéseket állapított meg a miniszter megyei meghatalmazottja a polgári és berettyó-

újfalusi járásban is. A hamis jelentések ügyében a vizsgálat megindult és a bűnösök megkapják büntetésüket, de ez nem elegendő, szükséges, hogy a jelentőszólgát ellenőrzése éberebb legyen, nehogy valótlan adatok kerüljenek a megyei értékelésbe.

Kombájnosok versenye

A kombájnosok versenyében a legújabb jelentés szerint B. Nagy Gyula (Püspökladány) 140 holdra emelte teljesítményét és 1665 mázsát cséplött el. Szarvas Péter (Balmazújváros) teljesítménye 125 hold, elcséplött 1566 mázsát.

Ferenczi József (Hajdúnánás) 118 holdról aratta le a gabonát eddig és 1708 mázsát cséplött el. Ugyancsak 118 holdat aratott le Kovács Sándor (Hajdúszoboszló), de ő már gyengébb termést csé-

pelt, mert a zsákokba csak 1322 mázsa került. A versenyben élen halad Csornai János (Sárrétudvari) teljesítménye nem emelkedett, mert az esőzés miatt nem tudott dolgozni.

Cséplőgépezetők rangsora

A cséplőgépezetők rangsora a csütörtöki jelentés szerint így alakult: 1. Varga Ferenc (Egyek) 1562, 2. Szabó Sándor (Nagyfő) 1125, 3. Takács Imre (Hosszúpá-

lyi) 1092, 4. Herbert József (Nagyrabé) 820, 5. Kovács Antal (Balmazújváros) 861 mázsás teljesítménnyel.

A cséplőgépek igazi versenye

Az aratógépezetők legjobbjai

A megye aratógépezetőkének versenyében továbbra is Dózsa Kálmán (Berettyóújfalun) jár az élen 195 hold learatásával. Második Harangi Árpád (Nagyrabé)

159, harmadik Koncz Dezső 128, negyedik Szilágyi József II. (Püspökladány) 122 és ötödik János Sándor (Hajdúböszörmény) 116 hold learatásával.

A francia dolgozók felháborodottan tiltakoznak a július 14-i rendőrpovokáció ellen

A „L'Humanité” közli a Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának nyilatkozatát, amely tiltakozik a július 14-i rendőrpovokáció ellen. A nyilatkozat megemlékezik azokról az algiri és francia halottakról, akik együtt ontották vérüket a Nation-téren a demokratikus jogok védelmében és biztossítja azok családtagjait a francia proletárok és minden francia demokraták cselekvő együttműködéséről, majd üdvözlét küldi a brutális rendőrterror sebesültjeinek.

A demokráciellenes összeesküvés emberei — folytatja nyilatkozat — feldühödtek annak a széleskörű egységnek a láttán, mely a július 14-i tüntetés során megnyilatkozott, s amely megmutatta a szabadságjogok védelmében kialakult népi egységet.

A törvénytelen provokációk azonban nem leplezhetik annak a kormányknak gyengeségét, amely lábbal tiporja a nemzet igazi érdekeit. E provokációk ugyanak-

kor megsértik a népek demokratikus törekvéseit is. Franciaország dolgozói erőlyes választ adnak majd a kormányknak arra a kísérletére, hogy megfélemlítéssel akadályozza meg a legszélesebbkörű egységet és erőszakkal vessen véget a szabadságjogokért folytatott küzdelemnek. Eszközük: még nagyobb lelkesedéssel folytatott egységes akció, a munkások egységfrontjának meg erősítése, s minden demokratikus és nemzeti erő tömörítése annak érdekében, hogy a kormánytól kikényszerítsék a hazafiak üldözésének beszüntetését, a bebörtönzött hazafiak szabadonbocsátását, a polgárok életének és jogainak tiszteletben tartását.

A francia nép felháborodott tiltakozása a július 14-i provokáció ellen máris számos munkabeszüntetésben jutott kifejezésre, számos üzemben és vállalatnál voltak munkabeszüntetések és tiltakozó röpgyűlések.

Az NDK igazságügyi miniszterét megfosztották tisztségétől

A Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökségi sajtóhivatala közölte: Max Pechneret köztársaságellenes tevékenysége miatt megfosztották igazságügyi miniszteri tisztségétől.

Grotewohl miniszterelnök dr. Hilde Benjamin asszonyt, a Német Demokratikus Köztársaság Legfelső Bíróságának eddigi alelnökét bízta meg az igazságügyi minisztérium vezetésével.

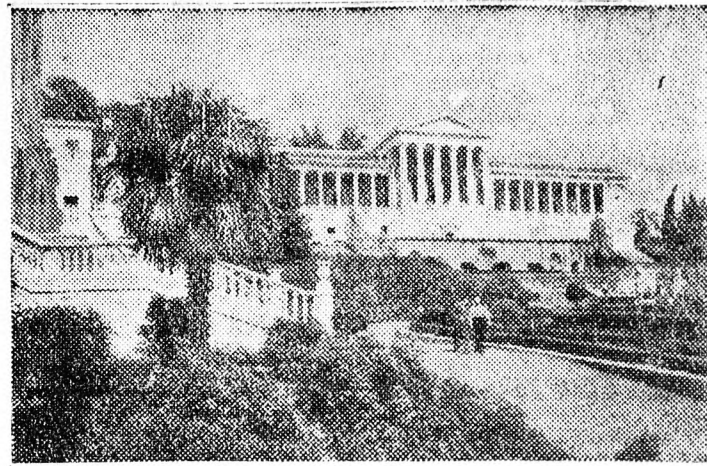
Az Egyesült Államok, Nagybritánia és Franciaország külügyminisztereinek tanácskozása

Július 10-től 14-ig tartott Washingtonban az a tanácskozás, amelyen Bidoul francia külügyminiszter, lord Salisbury, brit hivataltas külügyminiszter és Dulles amerikai külügyminiszter vett részt.

A tanácskozás után közleményt adtak ki, amelyből kitűnik, hogy a tanácskozásokon „különböző, a három kormányt közösen érdeklő kérdéseket” tárgyaltak meg. Megvitaták többek között az európai kérdéseket, köztük az „az európai védelmi közösség” kérdését, a német kérdést és az osztrák kérdést. A tanácskozáson megvitatották a távolkeleti kérdéseket is, a koreai helyzetet, a három hatalom Kínával kapcsolatban elfoglalt álláspontját. Megvitatották a jelenlegi indokinal helyzetet is.

A tanácskozás résztvevői határozatot fogadtak el, amely javasolja Franciaországnak, az Egyesült Királyságnak, az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió külügyminisztereinek tájékoztatót a német kérdés és az osztrák állanszerződés megkötése kérdésének megvitatására.

Szocsiban



Szocsi városa. Az „Ordsonikidze” bányászszanatórium

„Németek üljenek közös tárgyalóasztalhoz”

A Német Demokratikus Köztársaság kormányja új javaslatot tett ösznémet tanácskozás egybehívására

A Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökségi sajtóhivatala közli:

A minisztertanács szerdán, 1953 július 15-én rendkívüli ülésre ült össze és ismételt az egész német népet érintő kérdéssel. Németország egységének demokratikus és békés alapon történő helyreállításával foglalkozott.

A rendkívüli ülés középpontjában Otto Grotewohl miniszterelnöknek a jelenlegi politikai helyzetet kapcsolatos beszámolója és a minisztertanácsnak az a nyilatkozata állott, amelyben kifejezre juttatta a Német Demokratikus Köztársaság kormányának állandó készségét és meggyőződését arra vonatkozólag, hogy a „németek üljenek közös tárgyalóasztalhoz” jelszóval előmozdítsa a kelet és nyugat közötti egyetértést.

Rendkívüli mélyreható vita után — amelynek során felszóltak dr. Bolz, dr. Loch, Paul Scholz és Otto Nuschke miniszterelnökhelyettesek — egyhangúlag elfogadták a minisztertanács nyilatkozatát, amelyben többek között ez áll:

Nyugat-Németországban folyó választási hadjárat során Adenauer több nyilatkozatot tett, amelyben úgy próbálja beállítani a dolgokat, mintha Németország újraegyesítésének híve lenne.

Ha Adenauer csakugyan Németország újraegyesítését kívánja, miért ellenzi, hogy Nyugat- és Kelet-Németország képviselői tanácskozzanak erről a kérdésről és miért akadályozza ösznémet tanácskozás egybehívását?

Mindezek a tények arról tanúskodnak: Adenauer csak szavakban kívánja Németország egységét, hogy becsapja a népet.

Adenauer a valóságban kitarthatja eddigi politikáját, amelynek célja Németország szétszakítása, Nyugat-Németország rabszja lüzése, új európai támadó háború kirobbantása.

A június 17-én Kelet-Berlinben és a Német Demokratikus Köztársaság néhány más városában rendezett fasiszta provokációk, gyújtogatások és merényletek új megvilágításban mutatják azokat az egységpótló cselekedeteket, amelyeket az Adenauer-kormány az utóbbi években véghezvit. Ezeknek a provokációknak — amelyeket Washingtonban és Bonnban már jóideje előkészítettek — az volt a céljuk: hogy kitérjék a Kelet- és Nyugat-Németország közötti viszonyt, a keleti és nyugati németek egymáshoz való viszonya teljesen elmergősedjék és így hosszú időre lehetetlenné váljék Kelet- és Nyugat-Németország között minden tárgyalás és megegyezés.

A június 17-i provokációk teljes szemléletességgel megmutatták, hogy Nyugat-Németország, Németország megszüntetése érdekében Európában leghatározottabban a német testvérháború előkészítési terepe lett. Csak Németország szétszakításának megszüntetésével, csak Németország békés és demokratikus alapon történő újraegyesítésével lehet ezt a háborús tüzéskert felszámolni és tartós békét biztosítani Németország és Európa népei számára.

Ha Adenauer és kikkje továbbra is kitarthatja Németország megszüntetésének fenntartására irányuló politikáját, a német nép Adenauer nélkül és Adenauer ellenére megtalálja az utat hazája újraegyesítéséhez.

Jobb

Amióta hatalomra került, a németek és egyéb népek közötti viszonyban az effajta illúziókat csak egy panasz-könyv

„Szomorú, mint nap, ros tékesek már bevehetnek, h

a dolgozók izletes

és kérnek a zükért.” A ke megjegyzése a Vilamosvasút azon a napon nasszóknyvhöz panaszokat oltos burizst kaptak cbedr júnust irtak kor már oles zödborsól, ú lábet.

Me ts heten jelenik az as szilva leves, t és borsó, am het követke zöker nem t

No

Hazánk

ajlandóan növények egyre tö magának. O gyorsítják a kényeségnek t melekénységét dolgozó népü emelését.

A traktorok ma volt eddig egy hengerfúrónapra is k géppel végez

hiba kiküszöbölésére minisztérium kérte a Mezőg keresztlát a H Gépjármű Váll amely jelent gerlurasát A felelősségteljes P. István eszt elvtársék „szí kvt és 1952 n teljesen újrén torhenger kifú szítését, azzal 21-re kitarják

A két újító december 21-én ján megalkapít telménynek m rokon belüli nyon felüli m minden méret tergapadra o normaidő he

A gép kezelési tergalvosokra kezelhetik, megdezzel láttal előtölással mű az esztergapa miatt férefúr gyakran beköt megrövidíti, — peca hajszalpo séges méreteit

a traktorok tartama 25 — Horogh és Kaszások István fúrasra, aki az jessítette a pol ennek az újit Biharmegye, javításra váró telt a heng mint eddig —

A Mezőga

debreceni tele 180 különböző fúrtak ki Mező gazdasági Gépk 44—48-as é

Jobb, ízletesebb ebédet kérnek a dolgozók

Amióta hatalmas kupacokban van jethalmozva a piacon a zöldség, kelkáposzta, karalábé és egyéb zöldségek, a jóhiszemű ember azt gondolja, hogy az üzemi konyhákban a téli étrendtől történt némi eltérés a zöldségek javára. A nyámasvasút üzemi konyhájában azonban hamar elszáhlak az éjjali illúziók. Hogy miért? Elég csak egy pillantást vetni a panaszkönyvbe.

Szómorú, hogy az ebéd nap mint nap rosszabb... Az illetékesek már egyszer figyelembe vették, hogy

a dolgozók ízletesebb ebédet várnak

és kérnek a befizetett pénzért. A kegyelmi dolgozók meggyőződése ez, akik szintén a Villamosvasútnál élnek és azon a napon, amikor a panaszkönyvhöz fordultak jogos panaszukat orvosoltatni, — dohos barizst és hagymalevest kaptak ebédre. A naptárban júniusi írtak s a piacon ekkor már ócsón lehetett kapni zöldséget, újbungonyót, karalábét.

Me is hetenként egyszer megjelenik az asztalon az aszalt-szilva-leves, vagy a száraz bab és borsó, amiből csak arra lehet következtetni, hogy a Mezőker nem tudja hovatenni a

térlőt kimaradt aszaltszilvát, odaadja hát a Keletmagyarországi Üzemeltetési Vállalatnak, az pedig kiadja az üzemi konyhának — a dolgozók nem kis bosszúságára. Megvan az ilyesminek is a maga ideje, de most, amikor bőven van zöldségféle, senki sem szívesen eszik szárazborsót vagy hetenként egyszer aszaltszilvát.

Más panaszok is hangzanak el a sokat használt könyv lapjain. Többek között: „Amióta ez a konyha fennáll, a főtt tészta mindig teljesen hideg állapotban kerül az asztalra” — írja Nagy János DVV művezető. Ez a bírulat is jogos. A konyhán már 11 órára megfőzik az ételt, mert a bűrtorgyáriak már 11 után elviszik az ebédet saját üzemi dolgozóiknak, akik ugyancsak innen élnek s amikor a Villamosvasút dolgozóinak egyrésze 1—2 óra körül megy ebédelni, bizony a 3—4 órahosszája kifőzött

tészta már valóban jéghideg.

Nem melegítik fel újra s így nagyon sokan hidegen fogyasztják el.

Nem kielégítő a mennyiség sem. A leves és főzelék még a tányér karimájáig sem ér, vagyis még 3 deci sem tesz ki és nem esoda, ha a nehéz fiz-

kai munkát végzők kevéslik ez a mennyiség, különösen a gyenge minőség mellett.

A kiszolgálás is nagy kíváncsúságot váltott ki a dolgozóknak, amíg ebédjüket megkapták. Egy kiszolgáló több mint 200 dolgozót nem győz kiszolgálni, pedig a Villamosvasútnál így áll a helyzet. A konyhaszemélyzet segít ugyan néha, de nem mindig ér rá, amikor a munka összetorlódik.

Németh János üzemvezető számtalanszor megnézte már a panaszkönyvet, sőt írásban

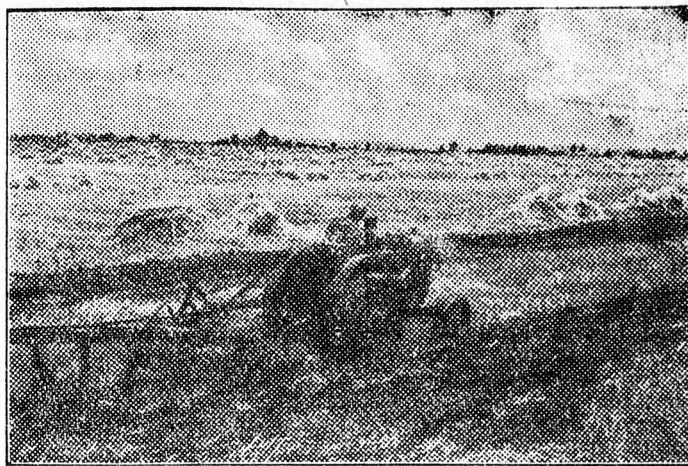
a panaszkönyv lapjain megigérte,

hogy változtat a hibákon. — Nem szölkünk mi többet, sőt a panaszkönyvbe sem írunk ezután semmit, mert úgysem orvosolják — mondják többen is. Pusztába kiállított szó itt a panasz, nem sokat törődik vele senki.

Ennyi panasz még nem hangzott el egy-egy üzemi konyha felé, mint éppen a Villamosvasútnál. Szívbőljük meg végre az illetékesek a dolgozók jogos panaszait és javítsák meg az ételek minőségét, a kiszolgálást, mert a munkások munkáért ebéd árát fizetik, így valóban elvárják, hogy minőségileg ételt kapjanak.

Taar Ferencé.

250 hold tarló felszántásáért



Vadai István, a szepesi Dózsa traktorosa saját csoportjában már felszántotta a letakarított tarlót „R 35-ös” gépevel. Most az Új Élet földjén végez tarlóhántást, hogy ott is teljesítsék a második vetési tervet. Vállalta, hogy 250 hold tarlóhántást végez el.

Dürgő Gyula komádi kuláknak is megnőtt a szarva, de letörték a dolgozók

„...A kulák kulák marad listával vagy lista nélkül” — mondotta Rákosi Mátyás elvtárs a budapesti pártaktívák értekezletén. Majd így folytatta: „Akinél efelől valami kétsége lett volna, az tapasztalhatta most az utóbbi napokban, amikor megnőtt a kulákok szarva. A mi dolgunk most, hogy letörjük a megnőtt szarvakat.”

A komádi dolgozó parasztiok is meggyőződtek arról, hogy mily találoak Rákosi elvtárs szavai. Nem kellett a szomszédba menniük tapasztalatokért. Ugy történt, hogy Dürgő Gyula kulák részesaratóknak szerződötté Major Gyula és Oláh Dániel helybeli dolgozó parasztiokat. Igérte nekik, hogy jó kosztot ad. Ennek az ígéretnek a teljesítéséhez nem kellett nagyilekűnek lenni. Közzölte a sajtó is, hogy az egyéni gazdálkodó munkáltató az aratómunkások részére az aratórészen kívül napi négy-szeri bőséges étkezést és ebből kétszer felületlen melegítelt tartozik biztosítani.

Egyszerű ígért a kulák az aratóknak fűt-fűt. Külön ki- hangsúlyozta — amikor első

nap munkábaálltak — hogy tyúkhus lesz ebédre. A tyúkhusból, azonban reggel egy fél liter tej lett, ebédre alma-leves (más semmi), vacsorára újra egy-egy fél liter tej. Másnap ugyanaz volt a „menü”, azzal a különbséggel, hogy az előző napról megmaradt alma-levest melegítette fel és úgy tálalta az aratóknak.

Ugyanakkor azt látták a dolgozók hogy a kulák — aki ugyan nem dolgozott — mégis tyúkhusai tömte a bendőjét. Major Gyula és Oláh Dániel e háfartalan szemtelenség látán szörnyű dühösek lettek. — Kibontották a romlott almaleveset, fogták a szerszámot és faképnél hagyták a kulákat ezekkel a szavakkal: „Igaz van Rákosi elvtársnak, kutyából nem lesz szalonna.”

Hü képét adta ez annak, hogy Komádiiban is megnőtt a kulákok szarva. A dolgozó parasztiok azonban már nem félnek ezektől a szarvaktól, mint egykor, amikor kiszolgáltatták őket a kulák önkényének. Látják, hogy az osztályellenesség elleni harcban segíti őket a dolgozók állama.

Báránd augusztus 5-re szabadpiacot akar

Báránd község tanácsa július 12-én tartott tanácsülésén elhatározta, hogy a behordás és a cséplés jó megszervezésével, a dolgozó parasztság között végzendő jó felvilágosító munkával augusztus 5-re befejezi a gabonabegyűjtést

és ezzel biztosítja a község részére a szabadpiacot. A bárándi tanács a begyűjtés gyors teljesítésére versenyre hívja a járás községeit — írja Szabó Lajos levelezőnk.

NYITOTT SZEMMEL

A „fekete folyó”

Csörgedezett, folydogált több napon keresztül, senki sem vette észre. Medre egyre messzebb került a tűző napon vesztegoló bitumen hordóktól, míg a „szent nagy óceánt” el nem érte. A „szent nagy óceánt” ebben az esetben egy közelen lévő kanális képezte, amelynek telhetetlen gyomra gyorsan magába itta az értékes fekete anyagot. Több mint három mázsa bitumen folyt, csörgedezett így el a nagyállomás 11. számú raktára közelében a MAV szerzőfőnökség hanyag-

ságából. A további károk megelőzésére csak akkor szántak rá magukat a dolgozók vezetőikül együtt, amikor a sok szapulást, figyelemzetést már megelégelték. Mit gondolnak a MAV szerzőfőnökség illetékesei, lehet-e így, ilyen felületesen banni a nép vagyonával? Minden kiló bitumen 86 fillért jelent s csak ezzel a nemfőrdőmséggel (ami egyébként nem egyedülálló) több száz forint érték folyt el a semmibe. — Illetve a kanálisba.

Benzin helyett petrólt küldtek a kombájnhoz

A hajdúnánási gépállomás nem gondoskodik a kombájn üzemanyagellátásáról úgy, ahogyan a sürgős munka azt megkövetelné. A 885.ös kombájnhoz benzin helyett petróleumot küldött és ezért a kombájn üzemanyaghiány miatt négy óráig nem tudott aratni. Késlelteti ez az aratási terv végrehajtását.

A tanács viszont úgy késlelteti a begyűjtési terv teljesítését,

hogy a begyűjtési nyilvántartókat a helypénzszedésre és marhallevél írásra vezényli. Ezért álldogált 20 dolgozó paraszt cséplési kérelmével a tanács háza folyosóján, mert csak Papp Sándor nyilvántartót hagyták a hivatalban dolgozni.

A tanács viselje jobban a szíven a gyors begyűjtés ügyét.

Magyar Ferenc.

Nagyobb figyelmet az újításokra

Lélektelen bürokrácia az újításokkal szemben a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatóságon

Hazánkban a termelés újításainak száma állandóan növekszik és iparunk, mezőgazdaságunk egyre több új, egyszerű újítást mondhat magának. Olyanokat, amelyek jelentősen meggyorsítják a termelést, s így a munka termelékenységének fokozását elősegítik. A munka termelékenységének fokozása pedig meggyorsítja dolgozó népünk jólétének, életszínvonalának emelését.

A traktorok javításánál is igen nagy probléma volt eddig a hengerfűrés. Sok esetben egy hengerfűrésre váró traktor több hétre, sőt hónapra is kiesett a termelésből, mert kevés géppel végezheték eddigi hengerfűrészt. E súlyos hiába kiküszöbölése érdekében a földművelésügyi minisztérium még a múlt év októberében felkérte a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatóságon keresztül a Hajdú-Bihar megyei Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalatot: keressen olyan megoldást, amely jelentősen meggyorsítja a traktorok hengerfűrészt. A debreceni telepen ezzel a szép és felelősségteljes feladattal Horogh János és Káló P. István esztorgályosokat bízták meg. Horogh elvtársék „szízügyüknek” tartották ezt a munkát és 1952 november közepén megkezdtek egy teljesen új rendszerű, mindenféle méretű traktorhenger kifűrésére alkalmas gépnek az elkészítését, azzal a felajánlással, hogy december 21-re kilírják a gépen az első traktorhengert. A két újító beváltotta szavát: a szakemberek december 21-én, az első henger kifűrésének napján megajánlották, hogy a gép minden követelménynek megfelel, mert az előirt mérhető- rokon belüli pontossággal, minőségileg is reményesen felüli munkát végzett. Nagy előnye, hogy minden méretű Hoffer-traktorhengert az esztorgápadra országosan megállapított 290 perces normaidő helyett 65—70 perc alatt fűrészi ki. A gép kezelésére nincs szükség szakképzett esztorgályosokra sem, betanított segédmunkások is kezelhetik, mert az újítók összpontosító berendezéssel látták el a gépet, amely olajnyomásos csőtollással működik. Előnye még az is, hogy míg az esztorgápadokon a központosítás nehézsége miatt félrefűrés vagy túlméretezett fűrés igen gyakran bekövetkezik, — amely a henger életét megrövidíti, — addig az újítás révén ezen a gépen hajszálpontosan csak a minimálisan szükséges mérettel növekszik a henger furata, így a traktorok ez igen fontos alkatrészének élettartama 25—30 százalékkal meghosszabbodik. Horogh és Káló elvtársak a vállalatnál dolgozó Kaszás István asztalos tanították be a hengerfűrésre, aki az új gépen 280—300 százalékra teljesítette a normáját. Nem nehéz kiszámítani: ennek az újításnak a révén nemesak Hajdú-Bihar megye, hanem az egész Tiszántúli összes javításra váró traktorainak hengerfűrészt el lehet végezni — sokkal rövidebb idő alatt. Így tehát a hengerfűrés most már nem gátja, — mint eddig — a traktorok kijavításának.

A Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalat debreceni telepen 1953 január 1-től március 31-ig 180 különböző típusú Hoffer-traktor hengert fűrészt ki még a Szabolcs-Szatmármegyei Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalat is ide küldte a K 41—48-as és az R 50—55-ös traktorhengere-

ket, — fűrészt végezt. A vállalat újítási bizottságának véleménye alapján Horogh János és Káló P. István újításával a kifűrés 180 hengernél 69129 forintot takarítottak meg. Ezek után azt hinné az ember, hogy a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatósága mindent meglett annak érdekében, hogy ez a kitűnő újítást, országszerte elterjessze. Sajnos, nem így történt. Megajánlottak már 200 traktort, de hiába sürgették az újítók az új módszer gyors bevezetését, hiába kérte ezt a debreceni városi pártbizottság is, — a SZOL és a MEDOS központjának kiküldöttjei sem értek célj, közbenjárásuk nem vezetett eredményre, mert a budapesti Igazgatóság ahelyett, hogy felkarolta volna a bátor kezdeményezést, követelte volna az irányítása alá tartozó többi megyei Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalatnál az újítás elterjesztését, inkább „elfekeltette” az újítást. Ezzel a helytelen eljárással, a dolgozók nagyszerű kezdeményezését lebecsülő lélektelenséggel nem adott tovább lendületet az újítóknak, az újító mozgalomnak, sőt az ilyen helytelen eljárás még inkább visszatartja az újításoktól, eszszzerű kezdeményezésektől a dolgozókat.

E nagyszerű újítás sorsa azonban eljutott a földművelésügyi minisztériumba: Keresztész Mihály elvtárs, a miniszter első helyettese ez év június 27-én Debrecenben járt és Szabó Istvánnal, a megyei tanács tervosztályvezetőjével és Bedő Zoltán megyei főagronómmal együtt végignézett egy traktorhenger kifűrését. Keresztész elvtárs ellenőrizte az időt, majd meggyőződött a végzett munka kiváló minőségéről. Nagyon helytelenítette a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatóság lélektelen eljárását, s vállalta, hogy Budapestben intézkedik az újítókát jogosan megillető újítási díj kilételeéről, másrészt arról, hogy több hengerfűrés gépet készítsenek el — az újítás bevezetésével. Keresztész elvtárs ígéretet tett arra is, hogy szerte az országban elterjesztik Horoghék újítását.

Keresztész Mihály miniszterhelyettes elvtárs terveit a mai napig keresztülhúzta a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatóságon meglévő bürokrácia. Szócs Pál igazgató elvtárs ahelyett, hogy két kézzel kapolt volna az újítás után, hogy azt elterjessze, inkább lélektelen leveleket küldözget hol az újítóknak, hol a Vállalat vezetőségének. Kérdezzük: a Mezőgazdasági Gépjavitó Igazgatóság azért van-e, hogy segítse az újítómozgalom kifejlődését, támogassa az újért keményen dolgozó munkáját, avagy gátolja a szocialista építés egyik igen fontos mozgalmát. Nekünk az a véleményünk, hogy a legsürgősebben rendezzék már végre Horogh és Káló elvtársak újításának — és még sok-sok újításnak a sorsát, — haladéktalanul terjesszék el széles körben a dolgozók munkáját megkönnyítő, a termelést meggyorsító és a termelékenységét előmozdító újításokat. Ez minden becsületesebb, hazáját szerető vezető és beosztott elcsorduló kötelessége. A földművelésügyi minisztérium ezért járjon el keményen azokkal szemben, akik ilyen közömbösséggel nézik ennek a kitűnő újításnak a sorsát!

